

Guido, Bontempi, Viking, mini moppentrommel, ...

Je was overal graag gezien en overal waar je geregeld kwam, was je een deel van de familie geworden. Je had niet enkel een speciaal plekje in ons hart, maar ook eentje aan tafel. Om dan nog maar te zwijgen over het aantal logeerbedden die opgedekt voor je klaar stonden. We zouden er een heus hotel mee kunnen maken.

Je was iemand met principes, je was niet koppig maar vastberaden, je was recht voor de raap en o zo gevat. Ik vond het heerlijk hoe je met de Nederlandse taal kon flirten. Mevrouw De Visser van Nederlands mag trots op je zijn, en wij konden alleen maar genieten van jouw uitspraken.

Je droomde graag mee, we realiseerden plannen. Zo waren er

- De weekendjes naar Berlijn, London
- Ons tripke naar Thailand en Maleisie
- De befaamde road trip in Amerika, die we met een cessna gingen maken. Het plan ligt nog kant en klaar op tafel. Het moest alleen nog uitgevoerd worden.

En zo waren er nog zoveel dromen en plannen om samen te verwezenlijken ...

Naast onze buitenlandse tripjes, kon je ook heel erg genieten rond de kerkentoren.

- Een koffieke drinken op den tennis
- Een goei restaurantje
- Jouw petekindje bezoeken
- Een bezoekje brengen aan familie en vrienden. Hoeveel wijntjes hebben we samen wel niet gedronken op ons terrasje aan de villa.

Daarnaast hield je de jaarlijkse tradities in ere, zoals de mountainbike tochtjes met de Pauwels en Aartske, Een stadspark met den Tommy, de spaghetti-dagen bij jou in de keuken, en zo veel meer ...

Je deed alles om het contact met jouw vrienden te onderhouden. Maar het moest spontaan en gewoon blijven. Een geplande oudejaarsavond was niet aan jou besteed.

Je was zo gedreven in alles wat je deed. Dat zorgde voor vele successen en overwinningen met het nodige entertainment, want dat deed je graag, het publiek entertainen. Zo herinneren we ons nog de scholenslag in de sporthal in Retie, Boesdijkhof. Jij speelde de finale. Het thema was voetbalreglementen. Zoals het betaamt was je goed voorbereid, beter dan Michel Follet die jou bij de eerste vraag al op stang jaagde. Gelukkig voor onze school was dat de positie waar je het beste in presteerde. Je legde een foutloos parcours af tot aan de laatste vraag. Jouw interne casio had toen al lang uitgerekend dat de buit binnen was, waardoor je de laatste vraag kon opofferen om het publiek te entertainen, zo typisch.

Je bent een sportman in hart en nieren. Dat maakte jou in de eerste plaats een succesvolle voetballer. Je schopte het tot profvoetballer bij AA Gent. We waren allemaal zo trots op jou. Later kregen we het genoeg om samen op een recreatiever niveau te sporten. Voetballen, zaalvoetballen, tennissen, beach tennissen, een trail runneke, een fietstochtje, golfen, samen een toerke lopen. Je blonk overal in uit. Maar het was jou niet alleen om het sporten te doen, maar ook om samen te zijn, een beetje bij babbelen, samen het kopke leegmaken. Heerlijk waren toch die interclub zondagen, een hele dag samen erop uit. Spektakel gegarandeerd op jouw favoriete veldje, the graveyard. Daar heb je menig tegenstander zo gek gemaakt dat je er zelf ongemakkelijk van was om er achteraf nog iets mee te gaan drinken. Wat een topjaren hebben we met zijn allen beleefd, met als kers op de taart die Belgische titel. Die pakken ze ons niet meer af.

Ook op professioneel gebied was je gedreven. Bouwen was helemaal jouw ding. Onder het label sus, klus en de tekenaar hebben we menig gyproc wand gezet. Bjorn was klus, jij de tekenaar. Ik moest dan sus zijn, maar dat was niet erg. We waren samen bezig, dat was het belangrijkste.

Uiteindelijk had je jouw plek gevonden bij Vanhout. Ze hebben jou daar leren kennen als een harde werker. Ik herinner me een van jouw eerste werven, Lubbeek. Je vertrok zondag al richting Leuven, samen met mij en Inge. Zo konden we nog eentje gaan drinken op de oude markt. Geweldig om de week zo samen af te sluiten.

Wij konden trouwens allemaal rekenen op jouw bouwkundig advies en hulp in al onze kleine en grote projecten die we deden. Zo was je de drijvende kracht in het bouwteam van onze tennisclub en was je belangrijk in de realisatie van het nieuwe clubhuis.

Hoewel je een knappe sportieve kerel was, die het goed kon uitleggen, waren relaties niet altijd voor de hand liggend. Tot groot jolijt van jouw vrienden, stapelden de pandapunten en tegoedbonnen zich op ..... tot eindelijk Anke in jouw leven kwam. Wij zagen allemaal dat deze knappe, sympathieke madam jouw hart had veroverd, .... en toen de Milo zijn hondenhok in de Middelvelden 10 kreeg wisten we het zeker, de Guy had zich gesetteld. Ik kan me inbeelden dat het samenwonen wel even wennen was, maar wij onthouden vooral de grappige anekdotes over de extra chocopot en de tandpasta.

En dan de skivakanties, dat was toch een van de hoogtepunten van het jaar. Wij konden uren semmelen over die jaarlijkse 4-daagse. Jouw snowboard stond al een week sneeuwklaar. De bindingen waren al tot op de millimeter afgeregeld. Dat kon natuurlijk niet anders want je ging stiekem naar Peer om de perfecte settings van jouw plank in te stellen. Wat hebben Bjorn en ik toch gelachen toen we je hadden wijs gemaakt dat we de bindingen van jouw bord eraf hebben moeten vijzen omdat het anders niet in de auto paste.

Dit jaar waren we weer bezig aan zo'n topvakantie. We waren blij dat we weer samen in de bergen zaten, heerlijke sneeuw, schitterend weer. We hadden zelfs een winnend subito lot gekrast, althans tot we de regels eens fatsoenlijk na lazen. Alles leek mee te zitten ...

... maar dan op die zondag de 13<sup>de</sup>, we waren aan onze laatste afdaling bezig. De Yeti bar was al in zicht. Maar dat was niet jouw eindstation. Voor jou stopte het daar op die berg. Maar wij wilden het niet geloven, niet toelaten. Die 4 engeltjes op skis kregen bij wonder jouw hart terug aan de praat. Wat toen volgde was een rollercoaster aan emoties. Hoop en verdriet wisselden zich af. Het kon toch niet waar zijn dat we onze beste vriend moesten afgeven. Maar we waren helaas aan een strijd begonnen die we niet konden of mochten winnen. Toch ben je blijven vechten, zodat we allemaal nog op onze manier afscheid van je hebben kunnen nemen, tot we je stilletjes hebben moeten laten gaan.

Ook al liep het leven niet altijd op wieletjes voor je, toch stond je altijd sterk in jouw schoenen. Telkens maakte je er toch weer het beste van. Zo stond jij in het leven.

Het ga je goed mijn vriend. Ik ben blij voor alle momenten die we samen hebben mogen meemaken.